

Kunstenaar van de maand februari 2025

Wilma van der Veen

Hoe is het zo begonnen met de fotografie?

Rond 1980 raakte ik bevriend met een fotografe. Zij nam me mee op reportage en leerde me filmrolletjes ontwikkelen en afdrukken in de doka. Het werk in de donkere kamer vond ik wonderlijk, dat er ineens zo'n beeld opkwam in de ontwikkelbak.

Ik houd nog steeds het meeste van zwart-witfotografie. Fotograaf Chris Killip formuleerde het zo: "Zwart-witfotografie is een interpretatie van de werkelijkheid, waardoor je die werkelijkheid duidelijker kunt zien."

Ik ging op reis naar Afrika. Daar heb ik veel gefotografeerd. Daarna kon ik op twee plekken exposeren en heb meteen een serie verkocht. Dat was een mooie opsteker.

Je had toen nog geen opleiding gedaan?

Rond 1990 ben ik pas de part-time opleiding op de Fotovakschool gaan doen. Deze opleiding was te technisch voor mij. Ik heb hem niet afgemaakt.

Daarna heb ik nog verschillende fotoworkshops gedaan o.a. bij Marlo Broekmans. Bij haar ging het over je fantasie prikkelen, onderzoeken en associëren. Dat sprak me meer aan. Veel later ben ik de leergang 'Fotorelectie' aan de Fotovakschool gaan doen. Dat was een ontzettend leuk jaar.

Je fotografeert niet alleen, maar schrijft ook verhalen en gedichten?

In 1995/1996 heb ik schrijfcursussen gedaan bij Marijke Foncke en Noud Bles. Daar is onze schrijfgroep 'Delete' uit voortgekomen.

Je bent op een gegeven moment meer persoonlijke verhalen gaan vertellen met je fotoprojecten.

Toen mijn vader dementie kreeg en ik een paar keer met hem mee ging naar de dagbesteding, is het idee ontstaan van het project 'Momenten', portretten van ouderen met dementie. Dat was een intensief en waardevol traject voor me. De expositie maakte veel indruk op bezoekers.

Na het overlijden van mijn moeder kwam het foto-archief van de familie bij mij terecht. Daar zaten veel oude foto's bij van de scheepvaart. Mijn ouders hebben altijd gevaren, met name op de Rijn. In 2015 kreeg ik een bijzonder verjaardagscadeau: een weekje op de Telpost in Millingen. In de Telpost keek ik uit op de Rijn en zag de hele dag mijn verleden langsvaren. Daar ben ik met het foto-archief aan de slag gegaan. Zo is het project 'Leo III, opgroeien op een sleepboot' geboren. Het jaar daarna heb ik in de Telpost, tijdens het Drie Oever Festival de tentoonstelling over de

sleepboot gepresenteerd.

Hierna ben ik verder gegaan met het thema 'rivier'. Ik was al heel lang bezig aan een gedicht over de rivier. Bij dat gedicht heb ik tijdens een vakantie beelden gemaakt: heel veel foto's van water. Eenmaal weer thuis, liep ik ineens over van de ideeën.

Daarna bleek het foto-archief nog niet gesloten. Ik kwam een studiofoto tegen van mijn opa en zijn broer in een roeibootje met op de achtergrond een rivierlandschap. Ik ging me verdiepen in oude fotografie. Daar kwam het project 'Op de foto zoals in 1900' uit voort.

Waar haal je je inspiratie vandaan?

Dat is een groot raadsel. Ik voel me vaak een kunstenaar met lege handen tot het moment dat iets me weer drijft. Eenmaal in een flow ontstaan de ideeën vanzelf. Door het KGP blijf ik bezig. Er zijn jaarthema's, challenges, inspiratiebijeenkomsten, en de gezamenlijke exposities. Het is een stimulans om te creëren.

Interview en fotografie: Maria van Kan

E-mail:

wilmavanderveen@bewogenbeeld.nl

Website: <https://bewogenbeeld.nl/>